

== Brije trikrat na mesec. ==

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravištvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravištvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivca dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, Št. Petru in Pragerskem po 6 novč.

Homeopat-ica na dvoru.

Gospa Glumecky: Der taifil nohamol, kaj je zopet. Saj sem rekla že tauženbart, da v Avstriji brez nemškega klistera — ne gre, pa je aus.

Körber misli, da so Čehi iz masla, se moti mož; — nur eine homeopatische radikal-kur — te je treba in Avstrija bo ozdravljena. — Moj recept ni še nikdar falil. — Sicer pa majnetwegen, če hočejo slovansko Avstrijo, naj si jo pa imajo, jaz ne bom gledala dolgo ta špil.

Spomin na tržaški izlet v Ljubljano.

Jutro je kazalo da bo lep dan. — Vožnja prijetna do velikovrhnjske megle. — Sprejem na kolodvoru veličasten. Velemožni župan bele Ljubljane, na čelu mestnemu svetu prisrčno pozdravil došle brate od Adrije. Ljubljana v zastavah. — Sprehod po mestu, se ni vršil sicer v tempu koračnice, vendar smo po 11. uri prišli v Narodni dom. Pozdrav podstaroste ljubljanskega Sokola. — V veliki dvorani, pogoščenje. Brhke ljubljanske gospice so prijaznim licem stregle jadranskim gostom.

Gostje so se razšli jedni v razstavo, drugi v muzej, tretji po mestu. — Muzej je napravil na goste jako dober utis, posebno zbirka starin in živalstvo. Meni je najbolj imponiral »grozni mrjasec« in starožitni lonci, v katerih so naše prametere kuhale kosila. —

Razstava sicer v skromnem obsežju a interesantna in podučljiva. Meni sta med družimi še najbolj imponovala Repičev: dvo boj in zmaga. (Borilec) Jaz sem si o teh dveh kipih mislil: Glejte našo preteklo in sedanjo zgodovino — Tujec je zvalil Slovence na tla in ga tlači, mori telesno i duševno...

Drugi kip pa nam kaže Slovana, pomlajene z mladeniško silo, ki je že svoja protivnika spravil pod noge — ter srčnim pogumom in ognjenim obrazom na sun pripravljen čaka nasprotnika, v tem ko pobitega za lase drži. —

Popoldne izlet na Drenov vrh in Rožnik: veseli smo bili v veseli družbi na svežem zraku pri dobri kapljici.

Na večer v gledišču: Zrijski. Naši so bili kar navdušeni. Zdaj razumemo šele »U boj.« — Za dom uboj!

Večerni sestanek v sokolski dvorani v narodnem domu je bil kaj prijeten. Tu so razni govorniki spominjali se Tržaškik Slovencev in njih bajev. Ob eni smo se odpeljali v Trst. — Ljubljana nam je ostala v prijetnem spominu. —

Ljudsko štetje.

Avstrijski minister je ukazal: Ptujci smejo spovedati — svojo »narodnost« oni ne poznajo občevalni jezik; Avstrijanec pa ne sme izjaviti svoje narodnosti, za njega je še vedno veljavna »Umgangssprache«. Oj ti avstrijski ministri!

Krancelj s pripadki vred.

Podaje: „Povž“.

IV. kos (zadnji)

Kakor sem uže zadnjič obljubil, bom danes pripovedoval nekoliko o njegovem imenitnem »miserere«. Ko je bil Krancelj še doma, bil je tudi strežnik v cerkvi. Ali v svojem navdušenju za komponiranje, se je bil tako spozabil, da je začel med »miserere« na črn plašč gospoda — bilo je ravno pred veliko nočjo — s kredo note pisati. Gospod pa, če prav ni imel od zad oči, je pa vendar to opazil in precej stavloge zamenjala, t. j. sedaj je začel Krancelj »miserere« peti vsled dveh zaušnic, ki mu jih je bil prismočil gospod nune! — Ta dva poljubka se mu še sedaj poznata na lieu — če se smeje. Po končanem »miserere« se je Kranjecljnu precej poleglo navdušenje za komponiranje, ali gospod opaživši divno melodijo svojega strežnika na plašču svojem jo je prepisal, založil, izdal in prodal. Ta »miserere« se je pel še pred 30 leti po vseh cerkvah v bosenski Hercegovini. Ko je to Krancelj zvedel, šel je tožit gospoda radi plagijata, ali brez vspcha. Nazadnja se je odločil da pojde k nekdanjemu ministerskemu predsedniku Thunu. Ali Thun, ki je mnogo delal in malo govoril, ga je kar po notah vun vrgel — in tod datira njegov »allegro« v »Ciganih«.

Še ena taka stvar mi je znana o njemu, ki mi jo je sam pravil, ali jaz sem svojemu staremu očetu na smrtni postelji obljubil, da je nikomur več ne povem!

No, da pridemo zopet na stvar! Po tistem originalnem fiasku je zapustil v resnici svoj rojstni kraj! Hodil je po vseh tistih krajih, kjer ni bilo še enega Kranjecljna, in tako je prišel — popolnoma naravno — tudi v Trst. No, na njegovem potovanju se mu je lepa pripetila! — Ko se je vozil iz Postojne v Trst, mesto da bi opazoval, kakor njegovi sopotniki divno kraško zemljo, začel je preobračati po svojih žepih in na veliko svoje žalost je opazil, da je pozabil v Postojni — svoje spodnje hlače! Ni se dolgo obotavljal, ampak se je spravil na »alarm« in povlekel. Vlak se je ustavil, in na veliko iznenadenje in jezo svojih sopotnikov je zahteval od reditelja popolnoma resno, da mora vlak nazaj v Postojno, ker je on tam pozabil — svoje spodnje hlače! Po jako živi in drastični sceni se je stvar zvršila tako, da je Krancelj — seve brez svojih spodnjih hlač — moral plačati tako svoto, s katero bi lahko kupil toliko spodnjih hlač, da bi jih imelo njegovo potomstvo do 4. kolena dovolj!

Leta 5898. po Adamu se je dal na uov žaner delovanja: na komično opero in na kuplete! Da spregovorimo nekoliko o njegovi komični operi: »Irhaste hlače«. Vsebina opere je ta-le: Mož in žena živita v srečnem zakonu; ali žena je začela kmalu spletkariti z nekim mesarjem, ki je bil kupil eno srečko in sanjal, da je napravil »haupttreffer« od 100.000 gld. — Ko je mož to zvedel, začel je pijančevati iz obupnosti. Zahajal je navadno v oštarijo: »pri kratkovidnem kurjem očesu«. Tu se je seznanil z neko bogato ali do skrajnosti emancipirano Afrikanko iz Panflagonije. Ločil se je od žene, vzel Afrikanko žena pa mesarja! S tem zvršava opera! Ta opera mu je posebno dobro vspela, muzika za posamezne osebe je uprav značajna, gotovo pa je najlepši vspel oni samospjev pijanega moža, ko domov prihaja. Ako pomislimo, da Krancelj, ni bil še nikdar tako pijan, da ne bi bil vedel, da je pijan, moramo se čudom čuditi, kako dobro mu je ta solo vspel. Omenjeni prizor se je pel 31. dec. 5898 leta na »Silv, večer »Trž. Sokola«. Burno ploskanje stotisočeri rok, laskavo odobravanje, gromovito bobnanje z nogami, ogromni još, urbebesni repete pretresali so celo zgradbo slav. Rossettija. Vse je bilo izven sebe: vse je kričalo: Živio Krancelj in Bog daj norcem pamet. »Edinost« pa je prinesla celo slavospjev Kranceljnu in njegovi fantaziji!

Da spregovorimo tudi nekoliko o kupletu! Laho trdim, da se je ukorenil ta kuplet v vseh masah našega naroda, posebno pa v trumah veselih pijancev in nočnih krokarjev. Sam sem doživel, da sem šel kakor pijanec z mačkom domov prepevaje: »temu treba se privaditi!« — S tem kupletom priboril si je Krancelj častno ime: kupletar! Leta 5899. postal je Brivčev pomagač; istega leta je komponiral še dva kupleta, ki sta jih napravila dva tržaška preziratelja nočnih ur! Meseca februarja 5899. po Adamu je izvežbal »Klosterbruderja« za organista pri sv. Barbari! Meseca marea začel je Krancelj komponirati novo opereto pod imenom »Smola«. Libreto tej opereti je napravil dr. Vrhmorski. S to opereto mislim da potamni vso slavo Mozarta, Verdija itd. ker bo komponirana na nečuvven način, »S' moll-i«.

— Sedaj pa dela in dela zopet dela in nadejamo se, da bomo kmalu čitali kritiko v »Ljubljanskem zvonu«....

Ker sem pa že toliko o Kranjecljnu povedal, gotovo bi vsak rad vedel, kak

je ta Krancelj? — Tak je, kakor vsi drugi: porabi vsak dan 80 km zraka; majhen je 165 cm, ter vaga netto (brez lasi) 65 kg, tara (s lasmi) 60 kg in brutto 65 kg! — Tudi zaljubljen je; pa kaku!! — Sam mi je pravil, kako srečen bi bil, ko bi smel samo enkrat svoj ideal poljubiti! Pravil mi je, kaki akordi, kaki milo zvočni glasovi, kaka sladka čustva prešinjajo tedaj človeško srce! Seveda jaz sem se smejal, ker ne razumem tega. On je muzikaličen, jaz pa nisem. Njemu so poljubi: divni akordi ljubečih se duš, sladki glasovi in odmevi čutečega srea — meni pa ker nisem muzikalen, se mi zdi ta glas, ki nastane vsled tega, da pridejo ustnice skupaj sččen onemu glasu, ki nastane, ako.... no recimo: ako kaka krava zadnjo svojo nogo iz globokega blata potegne. On je je idealen, jaz pa sem realen: On poje tako le:

»Oh da bi mogel jaz pred tabo
klečati, zreti v Tvoj obraz,
da bil bi tvoj poslednji hlapec
v najtežjih urah večni čas!
Kako bi hotel rad preletiti,
nebeško cvetje kri za te,
za te za tvojo drago srečo,
za vse kar ti želi sree....
Trenotja ne bi se pomišljal
Ker v svetn božjo ni stvari,
da jaz jo dati bi se branil,
če jo od mene hočeš ti!
Samo z očesom mi namigni
V goreč plamen se vržem rad...
Pogreznem se v globoko morje....
ozrši v te se zadnjikrat.....

Jaz bi pel pa tako le:
Stvari na svetu štiri so,
ki se mi gnjuse premočno:
algebra, stenica
govno in — moja Mica!...

Še marsikaj vem o njemu, ali sem len, da bi vse kar vem napisal. Če bi pa hotel kak slov. pisatelj imeti podatkov o njegovem življenju, naj se le blagohotno do mene obrne; s tem svršujem svojo mizerijo! —

Ljubljanska megla.

Na južnem kolodvoru je restavracija in kavarna. Kedo je pa tisti surovi nemško zagrizeni želodar, ki svoje goste kar za norea ima. Pri računih ima dve meri. Na slovensko vprašanje — ostentativno nemško šlevi. — Ni to sramota za Ljubljano, za slovenske goste, da takega nemškega

rogača drži na tako važnem kraju, kjer pride vsaki dan na stotine gostov. — Sramota — Nemece se na kolodvoru šopiri in Slovincem fige moli, dobro. Takrat so mu tržačani, oziroma bazovski narodnjaki pokazali kar ne bo pozabil, tako hitro. V restavraciji so ravnotaki nemški gimpelnina zahtevo da bi govoril po slovenski — se ti odreže: tu se govori samo nemški. —

Ko bi bilo dano tržačanom, da bi imeli pogosteje priliko zahajati k tem nestrpnim želodarjam bi jih navéili druge olike. —

Kedaj bodo v beli Ljubljani tuji podjetniki spoštovali slovenski jezik? Takrat ko bodo ljubljanski narodnjaki to strego zahtevali. Prej ne!

• • • • Tutti-Frutti • • • •
meša: „Povž.“

Glej vraga, kako je zmešana avstrijska štrana! Čeh breca, Nemece lovi, Slovincem se jezi, Taljan farba, Poljak vleče za nos, Hrvat posluša in Madžar — vlada! Pa kaj je morda to čudno? Nikakor ne! Kapitani avstrijske barke gledajo samo v Berlin in v Rim; tje pa sem slišijo tudi, če zamomra severni stric — kaj pa se v madžarskem gnezdu godi — to jih pa prav nič ne briga! — Avstrijska politika je slepa — in zato ima tudi srečo. Leta 1867. so pa našo politiko najbolj zavozili, ker so pomagali členku 19. tem. drž. zak. do pravice, seveda avstrijske. Na temelju tega š-a se godi Slovincem jako dobro! Vsega majo, tudi česar si ne žele! Pa naj si upa še kedo govoriti, da smo Slovinci »podlaga tujčevi peti!« Mi smo mi! — kdor tega ne verjame ni — Slovincem!

Svet je narobe! Kitajci se borè zoper evrop. kulturo, Slovinci se bore za evrop. kulturo! — Oni so srečni, mi pa nesrečni brez evrop. kulture! Zamenjajmo — pa napravljajmo delo krščanske ljubezni: v Kitaju bo takoj mir! Letošnje poletje je bilo grozovito vroče; že dolgo let se niso evrop. diplomatje toliko potili kakor ravno letos. Posebno pa je naš Goluhowski mnogo trpel; no pa se vsaj s tem lahko potolaži, da dobi Avstrija v Kitaju gotovo največi kos...

Med Romunsko in Bolgarsko je nastal mali konflikt; sicer je uže dolgo temu, ali jaz sem komaj danes zvedel to novico od gosp. Goluhowskega, ki je povprašal, — seveda intimno v Bukareštu in Sredu, — kaj se je prav za prav zadnja dva meseca tam godilo...

Burski general Devet je bil telegrafčno vže ubit, faktično pa še vedno lovi Engleže. Pravijo, da postane Devet po svršetku vojne učiteljem na elementarni šoli za engleške generale...

Lord Roberts telegrafira v London vedno po denar; denarja mu vedno pomanjkuje, posebno pa troši tisoče in tisoče vsak dan samo za telegrame in proklamacije. Krüger je všel; Englež je v zadregi — s kom naj sklene mir? —

Valdersee je uže za kitajskimi zidovi; revež pa ne ve, čemu je prav za prav prišel! Zlobni jeziki trdé, da je bil poslan v Kitaj po želji Avstrije, da poskusi, je li mogoče komandirati vojake, tudi če niso vsi podkopitom: »hier!« — Sedaj so Rusi, Nemci, Francozi, Engleži, Italjani in še drugi v Kitaju! Jaz v resnici ne vem, čemu so šli tja: ako se hočejo ravno malo »lasati«, kaj jim je bilo treba iti ravno v — Azijo! Najbrže pa je hotel imeti lepi Vilim nekoliko slik iz bojišča! — Vlogi Kitajci pod Walderseom! Kitajske matere uže pojejo svojim otrokom uspavanko:

Gorje, otrok, gorje,
zdaj pride Waldersee!
Noséči korobače
veliko zlo za hlače!
Naklesti Li-Čun-Čana,
Kitajskega župana,
Namaže cesarico
Na zadnjo polovico!
Gorje, otrok, gorje,
Zdaj pride Waldersee!

Sultan je imel prošli mesec svoj jubilej; ob tej priliki so zaprli mnogo njegovih prijateljev Bosancev na njegovih zemlji... Kako je bilo v Trstu prilikom Umberta...?

Perzijski šah potuje po Evropi! Revež! če prav ni — kralj, vendar so ga nafopali v Parizu! Tudi na Dunaju je bil, celó v gledališču, ali se ni preveč zabaval, ker se je med predstavo zoper vsako pričakovanje — vsečnil!

Na Brescija še vedno svet misli, Italjanska policija ga ima v dobrem spominu: njena glavna naloga je seveda da zapreči vsaki zločin, ako je uže izvršen! Zato n. pr. lovi sedaj sve mogoče in nemogoče anarhiste... To je povsem jasno! Policija, ki drži kaj do svoje česti, mora seveda dovoliti, da se kak zločin poprej izvrši, da ga potem lahko zabrani...!

Na Goriškem napredujemo! Iz zabitih Slovincem smo postali razsvetljeni liberalci in pa črni sveti klerikalei. Tako stoji v »Soči« in »Gorici!« V enem dobrem letu kaka sprememba! To se pravi delati! 400

let smo pod Avstrijo, in komaj sedaj vemo, kaj smo prav za prav! Zato bodo pa tudi »križci« padali...!

Sedaj bodo pri nas kmalu volitve! Koliko obljub! — Kar čez noč postane Avstrija. sicer dežela neverjetnosti — obljubljena dežela! Kako brezskrbno in srečno bomo potem živeli, ako se izpolni vse to, kar nam obljubijo naši ljubeživi — kandidati! —

Ljudsko štetje je tudi uže pred vrati. Želeti bi bilo, da bi se naši oženjeni ljudje malo bolj »podvzivali« — da nas bo več! Rojaki, žrtvujte vse vaše sile! Vse za narod!

Skupil jo je.

V gradu M..... na Dolenjskem je služboval pred nekaj leti mlad oskrbnik. Bil je to človek srednje postave resen in zadirčen. Z ljudmi je bil vedno osoren posebno pri delu. Ker je pa tudi veliko fantov in deklet hodilo k njemu v službo, je ločil dekleta posebej in fante posebej. Ta naprava pa posebno fantom ni ugajala, Jezili ter rotili so se čez njega kar je bilo mogoče. Kmalu so zvedeli, da hodi ponoči k neki deklici v vas. Kakor hitro so se prepričali da je to res, šli so ob ugodnem času ga čakati da je pod okno prišel. Potem skočijo z vseh strani, ter ga prav dobro naklestijo. No to se je zgodilo parkrat zato ker jim ni mogel ubežati. S časoma pa je lepo jezdaril konja, ko so ga fantje hoteli napasti jim je pobrisal spred oči. Konja je skrival pod nekimi drevesom. fante je to jako jezilo. Kmalu si zmisli neka zvita buča eno mu zaigrati in to pove drugim. Prihodni večer ko prijezdi spet oskrbnik v vas, ter skrije konja v grmovje. Fant ki ga je prej sledil pokliče druge in ti mu vzamejo konja namestu njega pa privežejo sosedovega bika. Nato gredo ter ga zapode izpod okna. Oskrbnik jo bežal na vso moč ter (ne vedoč kaj so mu neporedneži napravili) hipoma skočil na bika. Bik se je splašil pred vpitjem fantov ter je jel teči vzdignivši rep na visok, čez drn in strn. Oskrbnik ves v strahu je spoznal da ni to konj. Slednjich mu še rogove natilplje, sedaj je pa trdno uverjen, da ga nese sam hudič. Na ves glas začne upiti »Ljudje božji pomagajte mi« Ko sliši grohot fantov misleč da so še drugi hudiči za njim začel je klicati: »O Bog vzemi Ti mojo dušo hudič že telo nese.« Sedaj priletita v neko šumo tam se zadene ob

neko drevo ter pade z bika na tla. Od tistega časa bil je vedno bolj prijazen s tanti in v vas ni več zahajal.

Ženin in nevesti.

Slušajte dragi svatje vi,
K ženitvi semkaj ste prišli,
Jaz Vam zapojem pesmico
Za šalo in slovo.

Naš ženin France je usnar
Ma lepo brado, lep denar
On seli se iz Cirkuice
Tja dol v Hrušice.

Oj Hrušca to je čedna vas
Perice so tam zlo naglas;
Pa tam so zale hišice
In lepe deklice.

Naš Francek se zaljubil je
V dekleo iz Cirkuice
Oh Tončka Jagnjičarjeva
V sree mu je všla.

Da ženskam se sveti nebó,
Če jih moški gledajo;
Zato se pa tud' smejejo,
Če moškega dobó.

Da, Francek, ko boš očka ti
In bodeš zibal dečke tri,
Kako boš vendar Ti vesel
Ajapopaja pel.

Pri mlinčku boš kolo vrtil
A zraven sladko vince pil;
Saj voda je za živalco le
Za nas ljudi pa ne.

Pa Tončka bo ti kuhala
Pri piskrih bo se sukala,
Bo pekla, cvrla, roštala
Za ljubljenga moža.

Da bi le zmirom srečna bla
Se vedno rada kuškala,
Da bi vesela, zdrava bla
Želim Vam iz srea.

Zato pa pijmo vinčice,
Poprimimo vsi kupice
In spijmo vse prav not' do dna
Na zdravje ženina.

In brž nalimo kupice
Na zdravje pimo Tončike,
Nevesta zala naj živi
Pa zraven tud mi vsi!

Dr. Hm Hm.

Tržaške vesti.

Osebna vest. Dr. Angeli je poslal sv. Petru svojo fotografijo za vsako eventualnost.

Zaplena. Včeraj so zaplenili naš list članka: »Tako je!« — Kaj čemo, je že tako. Lepo je, da imamo državno pravnštvo, ali škoda, da ne smemo vsega pisati. — Uljudno prosimo naše čitatelje naj blagovolé vzeti to na znanje — pa brez zamere!

To je preveč! — Gospod urednik, tega pa vendar ne morem trpeti! Poslušajte radi neke neumnosti, ni niti toliko vredna, da bi jo človek v »Briveu« omenil, dobil sem po milosti naših paragrafov samo štiri mesece zapora. Kaj ni uže to dovolj žalostno? — Sedaj pa pride še lepši: Nekega dne sem v ječi v ulici Tigor premišljeval, kako lepo je pod milim nebom in tuga mi je sree trgala, da moram še cela dva meseca sedeti, kar zaslišim da so zunaj kričali: »fora i ščavi!« — lahko si mislite, gosp. urednik, v kakem rajskem veselju je plavala moja žalostna duša! Tako se postopa z nami v naši konstitucionelni državi, — brez komentarja!

Zviti tički. Tukajšnja policija je prišla včeraj na sled nekemu tajnemu društvu, sestojecem iz 20 oseb, ki so metali Slovence v morje, potem pa jih hitro reševali, da so dobivali od vlade nagrade za rešenje. Kakor čujemo, bodo vsi Slovenci ki so se pustili vreči v morje toženi! — Kaj ne opozarjamo vedno in vedno naše ljudi naj bodo bolj — previdni!

Občevalni jezik. Te dni sem sedel pred pragom svoje hiše, kadil pipo, pljuval in se praskal za ušisi. Kar naenkrat je pristopil k meni mož s nekimi polami pod pazduho, pozdravil me s »bon žorno« in me prašal, kateri je moj občevalni jezik. Že vem, sem si mislil, kam pes tace moli. Povabil sem ga v hišo, in ker sem mu bil rekel, da ne znam pisati, ponudil se je on da izpolni vso polo! Glej spako sem si mislil, kako je prijazen! — A ko sem pa videl, da me hoče vpisati za Laha, začel sem tako pošteno po slovenski kleti, da se je mož kar prestrašil! — To je moj občevalni jezik! sem mu jo zabrusil in se potem sam za Slovence vpisal! Tako treba delati in kmalu bo sam Slovence v Trstu! Na zdravje!

Iremija Vesel.

Iz naših sodišč. Včeraj se je vršila na tukajšnjem sodišču razprava Dagoberta Saufkopfa, posestnika iz Ročevja zoper

Silvija Porzinja radi žaljenja časti. Porzini je tituriral Saufkopfa, ki je pripeljal v Trst na prodaj 8 svinj, s »porki ščavi.« Saukopf se je čutil žaljenim, ker njegove svinje niso slovenske ampak nemške! Nasprotnika sta se poglihala.

„—Z.“

Raj.

Potovati sem se namenil enkrat le zaradi tega, da si ogledam razmere v drugih krajih enake velikosti našega trga o katerem mi domači vedno govorijo, da je najzadnji na svetu. Ker verjeti nisem mogel, zato sem v svoji jezi zaradi slabe hvale naših razmer kar odpetoval. Prišel sem v Saleško, Zadrebko in Savinjsko dolino. Dopadlo se mi je dosti, nikjer pa ne tako kakor v nekem trgu nekaj ur od Celja proč, kjer sem se pa tudi namenil dalje časa ostati. Povedati hočem torej Brivčevim prijateljem nekaj od tega trga, in jih opozoriti na ta kraj da si ga ogledajo in kjer se lahko marsikaj koristnega priučijo. Videl sem namreč mnogo lepega, kar bi se moralo v vsakem kraju posnemati. Ker že vsaka vas danes napredujejo morajo tembolj mesta in trgi to storiti.

V imenovanem trgu pa sem z velikim začudenjem zapazil, da so bolj napredovali kakor v največjem trgu, kjer si že bodi. Škoda le da okolica nič kaj ni zanimiva, in tujei hvalijo le prekrasen trg. Dobrega prijatelja iz prejšnjih let sem našel tu in ga poprosil naj mi vendar povè po kakšnem zgledu so zboljšali ti modri tržani razmere. Poslušajte! Trg je eden najstarejših v lepi Štajerski deželi zato pa ni čudež, da je napredoval za sto let — nazaj. Otrok je, da jih ne moreš šteti in prelepo so pobarvani po obrazu, da še vedel ne boš kakšne barve so. Prebivalstvo se toraj zelo množi, hiše se pa podirajo in novih ne marajo zidati, ker imajo dovolj prostora pod streho in pa tam, ker materi zemlji davek plačajo. Ljudje pravijo da so dovolj bogati in jim ni treba hiš ne zidati ne popravljati, ker jih ne rabijo, če celi dan v gostilni sedijo.

Skoraj vsaka hiša ima svojo kozo namesto krave, ker so te prevelike in tudi preveč žrejo. Tujih psov imajo, pa premalo zato pa spuščajo tisti, ki imajo krave in svinje, teleta iz hlevov na cesto, kjer se pasejo okoli vsake hiše ter v zahvalo čudno dišeče reči spuščajo v toliki množini, da ulice niso svetle, — ampak bolj zelenkaste. Imenitno pa je po takih cestah

in ulicah hoditi, ker je tako mehko kakor da bi po sami travi hodil. Spomlad je tukaj vedno pred vsako hišo velika razstava one dišeče dragocene tvarine, katero iz hlevov z zlatorumeno živaljo napolnjenih, mečejo pred hiše manjše ali večje kupe da se hladi tam večkrat po celi teden, ter da se mimogredoči sladke vonjave brezplačno lahko nasrkajo. Če pa dežuje se pa ceste in ulice kmalo pobarvajo črnozeleno, kar pa po samem medu diši. Kadar je v gostilnah, katerih je polovica vseh palač in hiš, slučajno premalo gostov, se pa pustijo vanj psi, svinje in kure da je bolj živo, kajti modri tržani uvrstijo te snažne živali med modroslovna bitja. Čudno je le to, da se ljudje vedno lačni in sicea tako zelò, da že sadje jedò ko je komaj cvet odpadel, godi se jim pa tako dobro, da kar na trebuhu ležijo ob cesti in kvartajo ali travo grizejo. Ne vem več ali se mi je sanjalo ali pa sem slabo bral neki napis v trgu: »Tukaj je snaga prepovedana!« No, sem si mislil, to pa je res dobro, vsaj se potem takem sitnih tujcev lahko obranijo. Stranišč skoraj ni, pa so tudi nepotrebna, ker je pred hišami in okoli njih dovolj prostora. Zlatih živalic menda ima skoraj vsak človek na glavi, in kedar rabijo kaj zlata kakor se mi zdi, si pa eden drugemu po glavi

iščejo, spredi pred hišo da ljudje vidijo kako so bogati. Obleko imajo po novi šegi tako narejeno, da se vidita dva obraza nekaterikrati pa še nekaj družega.

(Dalje sledi.)

Nekaj misli.

Davek na kmetijske dohodke v Avstriji bi lahko imenovali: davek na mizerijo.

Ako bi zakon ne varoval pravice, bi bila ta na tem svetu že zdavna izmrla.

Nemški filozof trdi, da na svetu gre moč pred pravico. — Po tem izreku se ravnaajo Nemci in Madjari. In Slovani iščejo pravice pri njih!

Najprej je bil zakon in potem je nastal prestopek.

Zakaj ni Mojzes zapisal med deset zapovedij tudi »laži« ?

Plesne vaje

v sokolski dvorani v ulici Coroneo št. 15. Vsako nedeljo in praznik so plesne vaje za ude in neude od 5. do 9. ure zvečer. Vstopnina 25 nč. Ženske so proste.

Veselični odsek.

Politika pri pivu.

J a k o b S t i s k a : Si slišal o Mandjuriji, da je bogata dežela, polna žita gozdov in zlata; kaj se ti zdi odkod prihaja to ime?

N a t a n : Odkod neki od italijanske besede mangiare — mangiuria ali je to kak razložek?

J a k o b : Zdaj razumem zakaj so jo Rusi tako lahko pojedli — močen želodec imajo vsejedno ti medvedje.

DOPISI.

Iz Škednja. Bes te plentej! Brivec ti si lenoben, da ne prideš več k nam, kjer je mnogo zaraščenih brad, ki posebno o tej pasji vročini silno srbé. To ni kar si bodi. —

Pridi no, pa ne prinesi »ruznastih« britev.

Ko prideš v laški farovž pazi da ne dobiš kako breo »koša la desidera«. Pa vprašaj »Kavalinovo sestro, kako ji ugaja slovenski denar mrtvih rok«.

Dalje, ako se spominja — ko je bila še po »brško« — in gonila osla, je li tudi takrat doma pri istrskem sv. Antonu govorila: »qua non si parla slavo«?? Pravijo, da se je naučila laški abecedaik od uhača. Seveda se je mogla pripraviti, ako je hotela priti k nam v laški farovž. Posledica temu je da ne zna več materinskega jezika. In z domačini blebeta samo v sladkem »si«. Obrni se potem do neke Mokolate, kateri je šlo slovensko materino mleko v vilice; kakor tudi njenemu bratu. Laški »eh« je slovenski »č« klicel na dvoboj kdo je zmagal znala bi povedati njih mati, ki najmanj razume laški. Povej Mokolati na uho, da škedenjski osli — kakor se ona izrazuje, ji znajo pokazati tudi — kopita? Ker vročina tudi Tebe zelo muči, Brivec, ne pojdi dalje. Za sedaj so si želeli biti Ti ostrgani. Kakor sem čula povablja Te nekaj deklet tudi iz »Kontrade« da jim boš osnažil raz obraza laško »canzoneto«. Do takrat nasvidenje!

Tvoja

Juca.

Iz Kozjega. Ker sem Ti obljubil drag »Brivče«, da Ti boš večkrat za »kšeft« poskrbel, Te zopet povabim na nekatere ščetinarje; pri katerih je sicer škoda Tvoje »fletne« briteve in za te bova dobila eno staro trsko, da jih bova žnjo ostrgala. Da pa bode cela stvar bolj impozantna, pa vzemi seboj frak in cilinder, da bode Jožek na prvi hip mislil, da mu »gratuliraš« njegove visoke štenge.

Ko bo pa videl, da se s Teboj ni šaliti, mu bode itak srce koj hlače padle ter bo rekel: »unser alter hoben sogen das mein bunč bird erfülen«.

Slovenske besede itak ne dobiš od njega dasiravno pravilno nemške tudi ne. Cele historije o tem Jožeku še ni konec, pa danes se še zglasiva pri našem »pašabistahar«, kateri se kaj rad popraska tam, kjer ga nič ne srbí, samo ako le more, da bi Slovenca uničil.

Ta bistahar si gotovo hoče pri tu-

kajšnem jetičnem nemštvu zaslužiti križec iz kisle repe. Še nekaj novega bodeš tukaj našel. Pri nas imamo grile s črno-rudečo-žolto barvo, pa te bomo že pregnali, magari porabimo polovnjak »eacherlina«.

„Šenisekončal“.

Pod Skoznom na Vipavskem. Na tej zemlji tepta ilovico in opeko nek golo-bradni »orglanist«. Zakaj bi on ne bil silno ponosen na svojo omiko in na lesene in kositarske piščalke. Razume se tudi v rešetanju občinskih zadev. — Tudi bi bil sposoben za »orglanista« v Starigori, samo piščal ni bilo, ker niso še cerkev pokrili. In ako ima človek svojo pamet in dobre naslonjače, kakor dohtarja melona, generala čučkoviča, barba rošo, kaštodjo, in čast. riterja; ako mu pomagajo še razne živali, kakor morski prešiček, domači jazbec in sosodov jež; potem se ni čuditi, če tak »orglanist« postane v Avstriji še minister. Vse je mogoče. — Še Sedavčani mu pojdejo na roko v sili. — V Italiji je bilo pred časom veliko žalovanje, pri nas so žalovali po generalu Čučkoviču, ker se je mož nedavno bojeval z jelkami, smrekami in celimi regimenti gozdnih dreves. — General je bil ujet in moral je 14 dnij na »kruh in vodo«. — Ako ni še končala burska vojna misli naš general z vso armado v Afriko. —

Dobroveškdo.

Pivčeva logika.

Čudno, da je zadnji požirek tako dober, da moram vedno še vrček klicati.

Krčmar (dobrovoljno): Gospod župan, vi ste trudni kakor pes.

Župan (brisaje si pot s čela): Ali gospod krčmar, tako se vender ne sme govoriti z županom.

Krčmar: Ne bodite hud, jaz sem le hotel reči, da se potite kakor naš prešič.

Upnik: Zdaj ste se bogato oženil, boste vendar plačal stari račun.

Dolžnik: Verujte mi, da smo vse potrosili, boste že moral potrpeti, da se v drugo poročim.

V prodajalnici

Gospod: Koliko velja ta obleka?

Žid: 40 kron.

Gospod jezno zavpije: Gospod, vi ste nesramen — koliko velja obleka?

Žid v strahu: Koliko naj velja, 10 kron bi veljala.

Nove pridobitve Slovincem.

V Žavljah ob tiru nove železnice so postavljene tablice kjer branijo prehod samo Lahom in Nemcem skozi travnik. Slovencem ni torej prehod prepovedan; enako prepoved čitaš pod Škednjem: Slovinci lahko gredo, ker stoj na tablici samo laško nemški napis.

Enako srečni so tudi Nabrežinci, oni nimajo več opravila z »Financo« marveč samo z Lahi in Nemci. Boje se, da bi slovenske napise odnesla burja!

Potrebno.

Oče: Čuješ Vanka, danes pojde dekla z menoj, naj vzame veliki jerbas.

Žena: Čemu jerbas, saj ne boš ku-
poval oglja. —

Oče: To ne — al moram kupiti našim trem fantom šolske knjige.

Stanko: Čuješ Rezka, v našej ljubezni ne smeva biti slepa, moreva skrbeti, da si odkrijeva pogreške jeden drugemu.

Rezka: O nikar se tega ne boj, za naše pogreške bodo še naši prijatelji skrbeli.

Ni nevarnosti.

Zdravstvena komisija je pregledovala pekovske delavnice. Tu je našla kaj imenitne reči — in preveliko znažnost. V kotih je bilo vse polno umazanih, smrdečih sraje, podhlač, hlač, nogovic in še marsikaj drugega.

Komisija je molčé šla mimo, le na vratih je prašala gospodarja ali ni on našel še nikdar nobene nogovice v žemlji. — Nikdar. — Gospolje so mirno šli v drugo pekarno.

LETIGRAMI

Ljubljana 2. okt. 900. Oficielni komunike obeh strank na Krajskem javlja, da ste stranki sklenili »Schatz-und Trutzbündnis« proti vsem vnanjim slovenskim sovražnikom. Sedaj je pojašnjeno zakaj je na članek »Edinosti« naperjen proti »Slovincem« odgovoril — »Slovenski Narod« — To je prvi korak k spravi mej strankama na Kranjskem.

Berolin 10.-10. Danes o polnoči prestopilo tristo tisoč nemški mačk in mačkonov z mladimi vred. Vsi nosijo na repu »trak žalosti«. — Pred odhodom so mačkoni prvaki vložili protest na vojno ministerstvo. — Ostali invalidi mijakvkajo po nemških mestih da je groza. Miši so imeli veliko maškerado in ples na nemškem dvoru. —

Podgane napadajo o belem dnevu. — Ministerstvo je imelo sedem ur trajajočo sejo. —

O sklepu poročim prihodajč.

Tužni monolog.

V Benetkah se vozijo po mestu v gondolah. Ne davno se je vozaril po mestu nek doktor Gvido.

Čuli so ga da je jamral: O Žerjal, Žerjal, kje so moji tisočaki; — kje so moji dupajski desetaki.

Varle mo, dove že ariva un deputato triestin. Zdaj bodo elecijoni, che cucagna per il progresso.

O Žerjal, Žerjal vrni mi moje tisočake.

Nek „Slovenec“ s črnimi naočniki piše Brivec o izletu Tržačanov v Ljubljano.

Ljubljana 7.-10. — Sprejem ve ličasten gorak, topel, iskren. Vladika Jeglič na čelu kapiteljna sv. Miklavža sprejel goste z znano gostoljubnostjo. — Nagovor držal vladika sam. — Sprejem od krščansko socijalne stranke navdušen. Sprevod po mestu prav počasen in reden. Na čelu korakala cerkvena godba. Prijateljski sprejem in pogoščenje v katoliškem domu. — Zvečer predstava v gledišču: sv. Genovefa v puščavi. — Nastop raznih govornikov Dr. Šušterčič pozdravil tržačane, ter jih stavil kot izgled ljubljanskim liberalcem. — V liberalnem taboru razočaranje in huda jeza — Nikogar ni bilo blizu. — Tržačani so sicer upali in pričakovali, da se vdeleže sprejema tudi liberalci, ker Tržačani so prišli v Ljubljano svoje rodne brate

obiskat, a ne, na ljubo ljubljanskih klerikalcev in liberalcev. —

Ako bi, kedo Brivec poročal, da je bilo v Ljubljani drugače: v koš ž njim.

Gostilna pri Zlatem Križu

ali

pri „LIZI“, v Gorici.

Podpisani priporočuje svojo staro narodno gostilno vsakemu Slovencu ki obiskuje Gorico.

Dobi se vedno dobra in snažna postrežba o poludne in na večer. — Vozniki imajo na razpolago hleve za konje. — Potniki dobe vsak čas čisto in ceno prenočišče. —

Za obilni obisk se priporočuje

Ivan Katnik,

gostilničar.

ZALOGA POHIŠTVA

Rafaela Italia

TRST - Via Malcanton št 1 - TSRT
Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimnice in peresnice, ogledal in železnih blagajn, po cenah, da se ni bati konkurence.

Peter Šmid,

žganjekuh v Selcih nad Škofjeloko
priporoča fini brinjevec liter 2 K 40 st., borovničovec liter 2 K 80 st.
Domač izdelek večji množini.

Trgovcem 10% popust.

MEHANIČNA DELAVNICA

TRST, - Via S. Lazzaro št. 6. - TRST
(nasproti hiše Salem)

Antona Škerl

skladišče originalnih šivalnih strojev „Adrija“ iz Budimpešte in vel. c'pedov najimenitnejših tvornic v državi in inozemstvu.

Šivalni stroji se zagotovijo za pet let, a velocipedi za eno leto.

Pazurkajo se popravilo velocipedov, šivalnih strojev, motorjev na gas in na par itd.

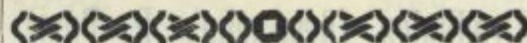
DELAVNICA ZA LESKETEČE NIKELIRANJE

Skladišče vseh podrobnostij za velocipede in šivalne stroje.

Postavljanje in popraviljanje električnih zvoncev.

Razprodaje, zamenjuje, izposoja velocipede.

Vsakovrstni popravki ali marože izvršujejo se točno in hitro po nizki ceni.

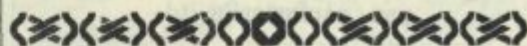

Krčma

Trst ulica S. Marco šte. 6. Trst.

Podpisani priporoča slav. občinstvu svojo gostilno pri sv. Jakobu, preskrbljeno vedno s pristnim istrskim črnim ter dalmatinskim črnim in belem vinom. — Dobivaj: se tudi vedno mrzla jedila. Udani

Ant. Babič.

I. VIČIČ, krojač

v Trstu

ulica S. Maurizio št. 11, II. nad.

Izdeluje moške obleke vsake vrste. Kakor si vsak naroči v popolno zadovoljnost.

Priporočuje se slovenskim krogom in drugim.

Za obilno naročitev

udani

I. Vičić, krojač.

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu

Piazza Rosario 2. (šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti stavijo se na brod ali železnico brez da bi se za to kaj zaračunao.

Pozor!!

Kdor potrebuje izvrstni portlandski cement in hidravlično apno (Romano) prve vrste, dobi ga vsaki čas v zalogi pri Marinu Lukša na Proseku.

Cene ugodne.

Mirodilnica (drogerija) B. Poniž v Gorici

Tržna ulica v p. slopju okrož. sodišča

Po zmernih cenah nudimo fino blago, iz suhe in oljnate barve pokosti (lake), zamzko (kit), klej, čopiče, razne krede, cement, zamaške, gobe, milo, sveče, petrolej, čevli iz kavčuka, mineralne vode, cedi (gume) kirurškično opravilo, pogačo za pse, parfumerije itd.

ČUDEN FRAN urar

Glavni trg. - LJUBLJANA - Glavni trg.
Priporoča ure, zlatanino, kolesa, šivalne stroje. Najnižje cene. — Najfinejša štiria kolesa in več drugih vrst koles.

☛ Ceniki na razpolago. ☚

„SLOVENKA“ Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu enkrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravništvo „Slovenke“ — Trst.

Prodajalnica jestvin

Vekoslav Pečenko
ulica Commerciale 11.

Podružnica ravnotam št. 12.

Našim slov. gospodinjam, hišnim in drugim, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvine za katero si bodi družino: kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Pošilja tudi na deželo.

Z obilni obisk se priporoča udani

Vekoslav Pečenko,
trgovec.

„Slavisches Echo“ izhaja 1., 15. in 2. dan v mesecu in stane na leto 5 gld. — V Trstu ga prodaja tobakarna Lavrenčič, v Ljubljani bukvarna Schwentner po 14 nvč.

☛ Časopis vestno zasleduje slovensko gibanje in temeljito razpravlja najvažnejša dnevna politična vprašanja. Noben slovenski politik ne bi smel biti brez tega lista. ☚

Lastnik in urednik. **Miloš Kamušič**, odgov. urednik **Anto Švara**,

NOVAK MIHA

trgovec

ulica S. Catarina št. 9. - TRST - ulica S. Catarina št. 9.
(Nad 30 let stara firma).

Razpošilja razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine in kolonijalno blago. Pošilja se na debelo in drobno.

Pošiljatve samo na povzetjč, posode ostanejo na račun firme odjemalca pa pogodbi. — Blago, katero ne vgaja, se vzame nazaj.

Cena olju je od 28 nvč., do 72 nvč.

Kave dobite: Ceylon, Domingo, Guatemale, Jamaika, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria, Rio in Santos.

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

udani

Novak Miha.

Prva slovenska trgovina z železjem Konjedic & Zajec v Gorici, pred nadškofijo 5.

Oče, po kaj greste v Gorico?

Moram nakupiti razno železje. Pri Konjedicu & Zajecu dobim najboljše štajersko železo, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščenine, razna orodja, štedilna ognjišča, peči, čevli, nagrobne križe. Tu dobim okove za pohištva in stavbe; koroški acalon in Brescia jeklo, razne cemente in kmetijske stroje.

☛ Vse po najnižjih cenah. ☚

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom, edini in prvi slovenski denarni zavod v Trstu
Ulica S. Francesco št. 2.

sprejema hranilne vloge in obrestuje 4%. Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelj. Obresti se vsako leto kapitalu pripisujejo, datki obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prinese knjižice.

Vloženega je bilo leta	1892 gld.	17.663,76
"	1893 "	38.245,13
"	1894 "	49.741,66
"	1895 "	8.644,52
"	1896 "	125.448,27
"	1897 "	164.907,79
"	1898 "	261.424,45

Skupni promet od 1892-1898 gl. 3.212.095.10

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji 4krat prej kakor pri drugih hranilnicah

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno pekarijo. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: prola jalec, krčmarje in odjemalce na debelo s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se vseh vrst moke — domače pečivo — sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh; vse po niskih cenah. Pekarija je v

☛ ulici Stadion št. 20. ☚

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer. Priporoča se udani

Jakob Perharc,
lastnik.

Generalna agencija „E. Hove“

ustanovljena 1878.

Prvi tržaški velodrom

v ulici Fabbri

FRAN BEDNAR

TRST

Ulica Ponte rosso št. 2

Velika zaloga šivalnih strojev zadnjega sistema in biciklov Cleveland Humber, Adler, Nauman in Styria.

☛ Svetovne marke. ☚

Izdaje in tiska tiskarna „Edinosti“ v Trstu